

الأربعة المزدوجة

DUBBELVIER

WEEKBLAD VAN HET NEDERLANDS VN DETACHEMENT IN LIBANON * 27 september 1979 * NUMMER 27

SECRETARIS-GENERAAL VN IN JAAROVERZICHT

"UNIFIL NOODZAKELIJK"

Jaarlijks brengt de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties verslag uit aan de Algemene Vergadering. Uit dit jaarverslag van dhr Kurt Waldheim lichten we de volgende passage:

"Ik ben er diep van overtuigd dat UNIFIL een volstrekt essentiële vredebewarende taak heeft uitgevoerd en nog vervult in een van de meest gevoelige en explosieve delen van de wereld.

Dit lijkt mij een doorslaggevend argument om UNIFIL te handhaven ondanks alle moeilijkheden en meningsverschillen. Terwijl ik mijn pogingen zal voortzetten om de doeleinden te bereiken die de Veiligheidsraad met betrekking tot UNIFIL heeft aangegeven, meen ik dat het van belang is dat de werkelijke betekenis van de operatie met al zijn problemen beter wordt onderkend.

De gemakkelijkste manier om de waarde te bewijzen van de taak die UNIFIL nu vervult zou zijn de vredesmacht terug te trekken.

In de geldende omstandigheden zou dit zonder twijfel een uiterst onverantwoord en vrijwel zeker rampzalig experiment zijn en ik geloof niet dat iemand die goed over de situatie is ingelicht dit werkelijk zou aanbevelen.

Omdat dit het geval is hoop ik dat wij bij voortduring de steun en het begrip van de lidstaten, de betrokken partijen en zeker ook de media zullen ontvangen in de zeer moeilijke periode die UNIFIL nu doormaakt. De vredesmacht werd in Zuid-Libanon gelegerd juist omdat de situatie daar gevaarlijk en ingewikkeld was en omdat zich geen voor de hand liggende of gemakkelijke oplossing voordeed.

Terwijl we zoeken naar een manier om de fundamentele problemen die zich hier voordoen op te lossen moeten we de verleiding weerstaan ze toe te schrijven aan de operatie waarbij juist zo dapper wordt geprobeerd de situatie onder controle te houden."

Kurt Waldheim

een huis bouwen

Op negentien en vijftwintig september mochten enige honderden Nederlandse militairen spreken van een onvergetelijke dag in hun leven. De ene helft omdat zij terugkeerde naar het goede vaderland, de andere helft omdat zij de eerste schreden zette op hete Libanese grond. De vertrekkenden waren zichtbaar moe. Zij leverden de afgelopen maanden iets in van zichzelf; dat kon men zien, aanvoelen in de gesprekken, ondervinden in hun laatste werktempo. En die vermoeidheid, lichamelijk maar zeker ook geestelijk, komt voort uit een prestatie die groots genoemd mag worden. Overste Lensink zei het op het vliegveld van Beiroet tegen de nieuwkomers heel simpel aldus: *"De lichte die nu weggaat heeft de vloer gelegd"*.

Deze vloer is gelegd in zes moeilijke, soms vruchteloos lijkende, maar voor de meesten toch ook weergaloos mooie maanden. De afgelosten, de vloerleggers nemen herinneringen mee naar huis die wij, aflossers, waarschijnlijk pas na enkele maanden kunnen aanvoelen

SCHITTEREND OPGEVANGEN

De laatste taak van degenen die op 25 september vertrokken hield in de nieuwkomers voorbereiden, inwerken in de door hun te vervullen functies. Zelf hebben we mogen ondervinden dat de woorden van de bataljonscommandant bij aankomst in Beiroet: *"U mag het huis verder opbouwen, maar luister goed naar en neem zo veel mogelijk over van uw voorgangers, want zij hebben het goed gedaan"*, ook daadwerkelijk op die manier en met die bedoeling zijn uitgevoerd. Op alle plaatsen waar maar iets viel over te dragen is met ernst, met overleg, met aandacht voor de zaak waarvoor men stond of staat, met humor ook, de wisseling voltooid. Sergeant Visser uit Katwijk, opvolger van sergeant Glijn op post 7-6 zegt het zo: *"De oude garde heeft ons schitterend opgevangen."*

WAARDIG UNIFIL-LID

En daar sta je dan, volgepropt met amper op een rij te zetten indrukken, nieuwkomer, bol, ruikend naar de foeier, met het vooruitzicht waarschijnlijk niet zo bruin te worden als je voorganger, omdat ook hier een ander seizoen zich aankondigt. Misschien is het daarom goed voor ons, nieuwkomers,

nog even een stukje te lezen uit de afscheidstoespraak van brigade-generaal Woerlee op 19 september op Schiphol, die namens de Bevelhebber der Landstrijdkrachten onder meer zei: *"U bent het gezag in dat verscheurde gebied, een gezag verschaft door vrijwel alle volkeren der aarde, de VN (...)*

Wees een waardig lid van UNIFIL, zelfbewust, vertrouwend op eigen kracht; wees nauwkeurig en beheerst met die ingehouden kracht. Wees betrouwbaar en onpartijdig, wát u dan ook innerlijk van een bepaalde situatie mag denken, want niemand weerhoudt u van de vrijheid van denken.

De waarschuwing geldt voor de wijze waarop u meent uw mening te moeten uiten, Het gezag hebt u door uw VN-uitmonstring, baret, de shawl. Uw militaire opleiding geeft u gezag en faam die het Nederlands bataljon door toedoen van collega's heeft verworven. Die faam kan niet beter; hij kan alleen maar slechter worden. Ik hoop niet dank zij u.(...)"

UW BIJDRAGE VOOR HET LIBANONFONDS

als volgt:

AMROBANK ASSEN

t.g.v. reknr.

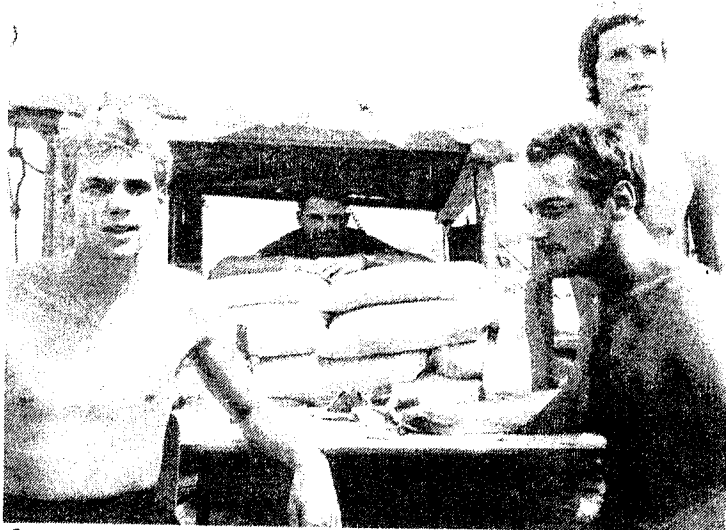
41.26.45.203 "LIBANONFONDS"

POSTGIRO BANK 803049

de kleinste post

Op de kleinste post van de Charliecompagnie en misschien wel van het hele bataljon, kijk je uit op Al Mansouri en over de van hieruit fraai ogende plantages aan de kust. Post 17-A, liggend even terzijde van de weg naar Majdal Zun zal binnenkort worden vernieuwd met het opschrift "Huize Bronbeek", want temidden van de nieuwe Charlies woont nu een "oude" bemanning. De bemanning van het TOW-wapen mag zich ook "oud" noemen omdat zij weet wat het betekent beschoten te worden. Voor sergeant de Koning (21) uit Ridderkerk, korporaal Hendriks (19) uit Dongen, soldaat Houmans (25) uit Kerkrade en soldaat Harzevoort (21) uit Almelo zijn beschietingen geen nieuws meer. Vanaf de eerste aankomstnacht in juni was het raak. Dan weer stille perioden gevolgd door hernieuwd kabaal. Merkwaardig genoeg vinden zij op deze doorgaans saaie post de tijd sneller verlopen gedurende beschietingen. Wat is dat voor ervaring onder vuur te liggen? Wat gaat er in je om?

Sergeant de Koning: 'Op het moment zelf is het een sensatie, er gebeurt wat. Vreemd, maar je staat niet stil bij wat er gebeurt. Daar heb je het te druk voor. Dekking zoeken, melden over de radio, je hebt het veel te druk met alles om te schrikken of angst te tonen. Dat komt achteraf als je de gaten ziet van kogels die jou en je mensen op een haar na hebben gemist. Dan beef je. Later bij nieuwe beschietingen merk je dat je een beetje afstompt dat je eraan gaat wennen. Je gaat dan nog meer beschermingsmaatregelen nemen, want het kan nóg een keer gebeuren. Diezelfde ervaringen hebben wij alle vier gehad en we praten daar ook over met elkaar, want de schrik heeft je dan allemaal te pakken. Met wat lol maken en grappen om de spanning weg te halen vang je elkaar op.'

vlnr sgt de Koning, kpl Hendriks, sld Houmans
sld Harzevoort.

Leven met z'n vieren in en op een tweekamerhuisje van amper zeven bij vier meter, in het open terrein, week-in-week-uit, valt niet mee. Een interne verhuizing, een opknapbeurt, een bezoekje van passanten brengt enige afwisseling. Soms blijken bepaalde personen in zo'n kleine leefgemeenschap elkaar helemaal niet te liggen. Ruiling, zoals op deze hete TOW-post kan zo'n mini-samenleving soepeler doen verlopen, mits alles wordt besproken. En dat is hier het geval.

UITPRATEN

Sergeant de Koning voert hier als "Bronbeek-directeur" het commando, zij het op een andere manier dan men van een gemiddelde jonge sergeant zou verwachten. Duidelijk formuleert hij zijn positie: "Al ben ik de baas, we bespreken alles met z'n vieren. Kazerneverhoudingen zijn hier niet van toepassing dat zou hier zelfs tot grote spanningen leiden. Louter op je gouden strepen staan kan gewoon niet. Je kent elkaar door en door. En zelf maak ik ook fouten, soms misschien door een wat botte benadering. Onze afspraak is uitpraten, zeggen wat je op je hart hebt. Ieder van ons heeft een eigen specifieke verantwoordelijkheid en niemand van ons vieren pikt een eventuele functionele nalatigheid van een ander, want die kan ons allen schade berokkenen."

VERLEGEN

Even na ons bezoek zou er weer worden gepraat. Nu over een onjuist tenue van een der postende TOW-mannen. Op zeer onopvallende wijze, voor de niet op deze post ingewijde bezoeker nauwelijks bespeurbaar, tipt de jonge stukscommandant zijn wachtpost de vereiste kleding in orde te brengen. En dat gebeurt direkt. Beide betrokkenen spreken stillletjes af er straks op terug te komen. Ietwat verlegen met het feit dat juist de Dubbel-Vierverslaggever een en ander had opgemerkt, zegt de Koning: "Dit zijn vrijheden die je je niet kunt veroorloven, dat kan gewoon niet."

TELEURGESTELD

Samenwerking staat hoog in de UN-vlag van post 17 A. Open en opgewekte mensen, je in de verte nog eens nauwivend, intuïtief aanvoelend en uitsprekend dat samenwerking met de nieuwe Charlies in de directe omgeving voor de komende tijd de hoofdaandacht zal moeten hebben.

Ook vier mannen op post die daarnaast wat onmachtig teleurgesteld zijn in de houding van de plaatselijke bevolking. Deze verwacht steeds meer tegenprestaties voor haar aanvankelijk betoonde vriendelijkheid. En een volgens voorschrift aangebrachte prikkel draadversperring wordt gezien als een belediging. "Ben je vriendelijk dan moet je constant thee komen drinken. Dat kan niet altijd en dan is men boos als je weigert", zegt een van hen, "we moeten de boot een beetje afhouden want ze vragen meer dan wij kunnen verwezenlijken."

Meer dan in het begin zijn ze nu op elkaar aangewezen.

WEEKJE WEGWEZEN

Cyprus, Tel Aviv, Athene, Cairo
Damascus, Rhodos, Amman.....

Al deze bestemmingen zijn interessant genoeg voor een weekje vakantie.

Vraag eens naar de reismogelijkheden bij het transportbureau. Of vraag het aan degenen die er al zijn geweest.

OOM AGENT VERTELT

Nog een beetje bedrukt en met een ietwat leeg gevoel in mij schrijf ik deze keer dit artikeltje. Op negentien en vijftwintig september hebben wij een veer moeten laten. Mensen die je van dag tot dag hebt meegemaakt en waar je veel mee hebt doorgesproken en beleefd, zijn naar Nederland teruggekeerd. Maar het was onverbiddelijk, ondanks het feit dat het vliegtuig op vijftwintig september een uur te laat in Beirut arriveerde en sommige van de Nederlandgangers al heel stil twijfelden of de autoriteiten zich mogelijk niet een dag hadden vergist. En dan in een keer daalt het veelbegeerde vliegtuig en brengt een lading nieuwe mensen mee. Mensen die het nu moeten gaan maken hier, waar de anderen en daar is al uitvoerig over geschreven, hun tijd erop hebben zitten.

Voor de nieuwe mensen graag het volgende. Ongetwijfeld zitten tussen U chauffeurs, die als taak krijgen hier over de Libanese wegen te rijden. Tussen haakjes, ik weet zeker dat U de zon hier prettig vindt. Dit is maanden achter elkaar het geval geweest, maar ook hier gaat dat in de wintertijd veranderen. De inwoners noemen dat hier de regentijd. U zult misschien denken waar praat hij over, want dat zijn wij in Nederland gewend. Akkoord mensen dat ben ik helemaal met U eens, maar hier is dit anders.

Als het hier begint te regenen worden de wegen spiegelglad door het stof dat U op een asfaltweg wellicht niet ziet, maar wat er toch echt ligt. Pas daarom NU al Uw snelheid aan. Dan duurt het maar iets langer. Wij willen allemaal graag veilig weer naar huis. Daarom is het bittere noodzaak dat U zich dat realiseert en daar ook naar handelt. De snelheid is 30 kilometer in de bebouwde kom en 50 kilometer daarbuiten. Dit is bij regenachtig weer nog te hoog, temeer omdat mensen die te voet zijn dan al glibberende zich voortbewegen. Niet alleen ja knikken maar ook ja doen.

GEDICHT

In de Groene Amsterdammer vond ik het volgende stukje :

*wat
is er eigenlijk op tegen
dat
de Chinees
wel eens een katje
in de loempia verwerkt ?*

*Als
de Warenwet er achter komt
moet
de arme drommel
z'n deuren sluiten ...*

*Een heerlijk
onbespoten zwerfkatje is
verreweg
te prefereren boven
geestelijk gestoord varkensvlees !*

Is dat nu een gedicht ?

Ik weet het niet.

Ik heb het met opzet zo getypt dat het er op lijkt.

Door elke keer een hoofdletter te gebruiken en de regels om beurten lang en kort af te breken.

Bovendien kan je er met enige moeite nog een soort rythme in brengen. Lees het maar eens rustig hardop en leg klemtonen.

Het stukje heeft bovendien een duidelijke inleiding en een moraal, die aan het eind staat.

Soms staat de moraal aan het begin, zoals in de fabels van La Fontaine.

Sommigen van jullie hebben misschien nog zo'n fabel in het Frans uit hun hoofd moeten leren voor hun eindexamen.

Of is dat nu echt helemaal voorbij ?

Maar ik maak eerst mijn 'gedicht' af :

*Dat heb ik al zo vaak gehad,
met Truus van het secretariaat.
Uit eten gaan.*

*Dan vraagt ze van te voren
Niet te zeggen wat voor vlees het is,
Want dan lust ze het niet.*

*Geen lam, geen konijn, geen paard,
Geen wilde vogels.*

*Maar onder beige saus verstopte
Plakken vlees.*

Alsof het boterhammen zijn.

Daar smult ze van.

*En later na de pudding,
Zeg ik het natuurlijk toch.*

Oh nee, kermt ze,

Nee hè, hè jesses .....

*Kokhalzend op weg naar de dancing,
Denkend dat het kikkerbil geweest is.*

Wat lekker is,

Naderhand toch niet door je keel hebben kunnen krijgen.

Dat is je ware rare.

Ben de Cock.

Is dit nu een gedicht ? Ik weet het niet, maar wat maakt het uit, als ik het een gedicht vind is het een gedicht. Dat maak ik toch zeker zelf uit ! Zo gaat dat in Libanon !

Henk van Sandwijk _____

incidenten

Hieronder een overzicht van incidenten vanaf 13 september. Deze lijst is langer dan gebruikelijk, omdat de vorige Dubbel Vier i.v.m. de aflossingen van 19 en 25 september eerder verscheen dan gewoonlijk. (Noot: alle gegeven afstanden zijn hemelsbreed)

- 13 sep 7-14B Gelegen op 500 m zuid-oost van HARIS. Om 10.55 u werden vier gewerschoten over deze post gevuld.
- 14 sep 7-13B 2 km zuid-oost van YATAR. Te 16.30 u komen twee gewerschoten op dertig meter naast de post terecht.
- 7-11A 500 m zuid van YATAR. Op zeshonderd meter van deze post vallen om 17.20 u tweehonderd mitrailleurshots, afgevuurd door de De Facto Force (DFF) van majoor Hadad.
- 16 sep 7-20E 3 km zuid-west van YATAR. Om 12.00 u worden enkele schoten in de richting van deze post afgevuurd.
- 17 sep 7-14B 500 m zuid-oost van HARIS. 's Nachts om 02.00 u vuren onbekenden twee gewerschoten af die op 25 meter naast de post terechtkomen.
- 7-13A In SRIBBIN 500 m noord van 13B. De DFF schiet om 14.00 u twee mitrailleurshots over deze post.
- 18 sep Om 22.30 u wordt vanuit het z.g. punt M ongeveer 5 km zuid van MAJDAL ZUN een DFF-artilleriegranaat in onbekende richting geschoten.
- 19 sep 7-21A Gelegen op ca 2½ km noord+west van HARIS (in de lijn HARIS - QANA) meldt om 20.10 u vertig schoten vanuit de omgeving DAYR AMIS (2½ km oost van QANA) in de richting van 7-21A.
- 20 sep 7-20E Plaats zie 16 sep. De DFF vuurt vanuit het z.g. punt T, globaal 1½ km zuid-west van 7-20E een vijftiental zware mitrailleurshots af in de richting van de post.
- 21 sep 7-21A Plaats zie 19 sep. Wederom vanuit DAYR AMIS wordt gevuld. Om 22.00 u een tiental schoten uit een zware mitrailleur, richting 7 21A.
-)sep De DFF geeft om 04.20 u vier zware mitrailleurshots af ongeveer tweehonderd meter naast 7-4 in MAJDAL ZUN.
- Om 10.30 u meldt 7-20 twee schoten over zijn post, afgevuurd vanaf de DFF positie op de heuvel JABAL BASIL zuid van 7-20.
- Om 14.00 u vier zware mitrailleurshots tweehonderd meter naast 7-2 in SHAMA, een klein dorpje 1½ km zuid-west van MAJDAL ZUN.
- 7-4 in MAJDAL ZUN telt om 19.00 u zeven DFF-mitrailleurshots over zijn post.
- 24 sep Onbekenden lossen om 15.45 u enkele mitrailleurssalvo's tussen 7-17 en 7-17A, omgeving AL MANSOURI.
- 25 sep Te 01.50 u komen vanuit RSHAF in de richting van post 7-13A, SRIBBIN, vier mitrailleurssalvo's.

In deze periode is zoals mag blijken uit dit overzicht, elke dag ergens in Dutchbatt op of in de richting van onze locaties geschoten. Meestal geweer- of mitrailleurvuur. In het totale UNIFIL-gebied werden in deze periode ca duizend tot twaalfhonderd patronen op of in de richting van posten afgevuurd en er kwamen meldingen binnen van in totaal ca achtduizend schoten met onbekende richting. Ook vlogen onbekende vliegtuigen een aantal malen over het UNIFIL-gebied.

enige achtergronden

Het staakt het vuren blijkt het uit te houden; hoewel we zo hier en daar nog wel geweer- en mitrailleurvuur hebben, zijn we toch verlost van de enorme artilleriebombardementen zoals we die vier weken geleden kenden. Dat wil echter niet zeggen dat we daarmee van de problemen verlost zijn. De nu ontstane situatie, status quo, is eigenlijk voor geen van alle bij het conflict betrokken partijen bevredigend.

Er zal dus zeker nog het een en ander te gebeuren staan, maar dat hoeft niet persé tot nieuwe gewelddadigheden te leiden; een politieke oplossing zou natuurlijk ook kunnen.

De PLO is politiek zeer actief, zo heeft Yasser Arafat een bezoek gebracht aan Spanje en enige Arabische landen.

De grote barrière blijft dat de PLO de staat Israël niet erkent en Israël op zijn beurt de PLO niet als vertegenwoordiger van het Palestijnse volk wenst te erkennen. Het is voorlopig dit probleem dat de gemoederen in Zuid-Libanon de komende tijd nog wel zal bezig houden.

Yom Kippoer

Op 1 oktober viert de Israëlische bevolking de Grote Verzoendag (Yom-Kippoer). Verlofgangers die Israël aandoen moeten dan rekening houden met verminderde activiteiten in het openbare leven.

Banken, overheidsinstanties, winkels, kantoren en vermaakcentra zijn de gehele dag gesloten. Daags voor de feestdag sluiten de winkels meestal twee uur voor Zonsondergang.

Op de Grote Verzoendag in 1973 (toen op 6 oktober) openden Egypte en Syrië een gezamenlijke aanval op het Suezfront en het front op Golan Hoogten. Israël werd op de Heiligste Dag in het Joodse jaar min of meer ver-rast. Pas na drie dagen, toen alle reservisten waren gemobiliseerd, ging het Israëlisch leger tot een grootscheeps tegenoffensief over, eerst op het Syrisch front en vervolgens in het gebied van het Suezkanaal. Na achttien dagen, op 24 oktober, zwegen de wapens, nadat de Veiligheidsraad van de VN onder meer een Resolutie 338 aannam, welke opriep tot een onmiddellijk staakt-het-vuren.

Deze oktober-oorlog staat sindsdien bekend als de Yom-Kippoeroorlog.

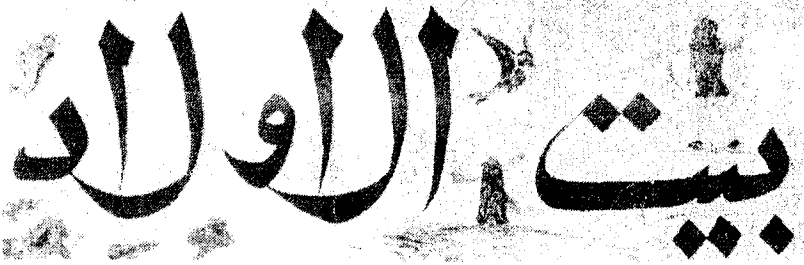
bezoek aan dutchbatt

De Nederlandse Landmachtattaché in Syrië, Jordanië, Irak en Libanon (met als standplaats Damascus), kolonel jhr A.W. Snoeck heeft op 26 en 27 september een bezoek gebracht aan het Nederlands Detachement UNIFIL.

Op de bataljonscommandopost in Haris ontving de attaché een korte uiteenzetting over de algemene organisatie en situering van het bataljon, door kapitein G. Edens (batstaf), waarna hij zich in gezelschap van de bataljonscommandant, lkol E.H. Lensink en mr J. Revis, eerste-secretaris van de ambassade in Beirut, op verschillende locaties oriënteerde. Daarnaast voerde hij besprekingen met kolonel J. Tjassens en lkol F. van Woensel van de staf UNIFIL.

Kolonel Snoeck toonde zich zeer onder de indruk van de wijze waarop met name de Nederlandse dienstplichtigen hun UNIFIL-taak vervullen. Hij sprak tegenover lkol Lensink de hoop uit Dutchbatt in de toekomst vaker te kunnen bezoeken.

Wie een kind opneemt..

"Pas op, joh, daar lopen drie keer twee honderd kamelen..."

Dit was een opmerking van een bijrijder tegen de chauffeur, die ik hoorde, toen ik achter in een drietonner mee mocht rijden naar een van onze posten.

Op de weg liepen drie Libanese jongetjes, die, net als in Nederland, veel te druk zijn met hun jonge leven om op het verkeer te letten.

We hebben het in ons bataljon ervaren : het leven van kinderen wordt omgezet in klinkende munt.

Wij, met onze beschaving, staan daar met afgrijzen tegenover...

De kinderen hier kunnen leuk zijn, ze kunnen lastig zijn, ze kunnen je de boel onder je handen wegjatten, je zou ze soms met liefde een schop willen geven... maar geld vragen voor de dood van een kind en durven afdingen tot een bedrag van zo'n twaalfduizend livre, neen, dat gaat ons te ver.

Zullen we -tussen haakjes- maar even vergeten dat bij ons een levensverzekering hetzelfde resultaat oplevert ?

De leerlingen van Christus, die geen haar beter of slechter zijn dan wij, schoppen onder elkaar herrie over wie van hen de grootste zou zijn, lees , wie de grootste mond heeft, wie het het beste weet, wie gelijk heeft, wie het minst bang is en wie het meeste durft.

Kortom, het is de welbekende competitie-strijd onder volwassen mensen.

Dan zet Christus een kind midden tussen die leerlingen.

Kijk zelf maar eens naar zo'n kind; je hebt er hier gelegenheid genoeg voor wanneer je op wacht staat of zo maar ergens zit te zitten.

Je hebt er zo een heel stel om je heen.

Voor mij is zo'n ukkie nog zo zuiver. Het kan alle kanten uitgroeien.

Ik zie in een kind de mogelijkheden, die ik zelf verprutst of verwaarloosd heb.

Ik kan me voorstellen, een beetje althans, dat de ouders hier niet graag hebben, dat ik zo'n kind aanraak of er mee speel : mijn kwade genius zou erop over kunnen slaan.

Christus zegt : wie een van deze kleinen opneemt in mijn naam, neemt mij op...

In alles wilde hij aan ons gelijk zijn, behalve in het kwaad en door het kind mag ik in zijn onschuld delen.

Wat er ook met me aan de hand geweest is, zolang ik bereid ben iets te doen voor een kind, wordt ikzelf door God geaccepteerd.

Het is eerlijk waar : toen ik aan dit stukje begonnen was kwam er een Libanese pastoor bij mij.

Hij houdt zich bezig met een weeshuis in Tibnin.

Daar zijn problemen met beton en nog wat onduidelijke dingen...

Wanneer je als Nederlander met een Libanees in het Engels moet praten snap je het allemaal niet zo.

Ik heb in ieder geval begrepen dat geld een oplossing is.

Ik zal in de kerkdienst vragen om die veertig weeskinderen te helpen.

Mocht je niet naar de kerk komen, dit stukje lezen en mee willen helpen, stop dan op je post wat geld in een enveloppe en geef het mee naar Haris.

Zet er maar op : voor de kinderen van de aalmoezenier...

Misschien kunnen wij helpen om die kinderen goed onderdak te krijgen.

"Wie een van deze kleinen opneemt in mijn naam, neemt mij op".

Het staat in het evangelie van Zondag 23 september : Marcus 9 30 - 37 .

*Een beetje geld in een enveloppe.
Er op schrijven : Voor de kinderen van de aalmoczenier.
Of misschien ga je wel naar de kerk Zondag...
In elk geval weet je dat dit geld goed besteed wordt!*

een schoon volkje

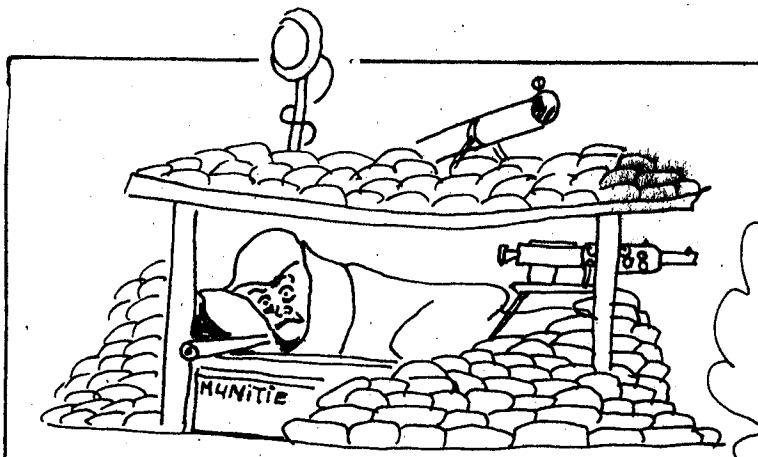
Dat zijn wij Nederlanders, althans volgens die publicaties die van heinde en verre toeristen pogen te lokken; die nog vertellen dat wij voornamelijk op klompen lopen en veelal nog in klederdracht over straat gaan. Intussen weten wij beter, want zo proper zijn we nou ook weer niet en klederdrachten en klompen worden nog slechts op enkele plaatsen gedragen.

Verslachte properheid, verminderde hygiëne kunnen in het Libanese subtropisch klimaat tot nare gevolgen leiden. Bovendien leven we onder primitieve dan wel geïmproviseerde omstandigheden. Uiterste zorg voor hygiëne blijft onze voortdurende aandacht eisen. Daar is al veel over gezegd en geschreven. Als het allemaal en overal honderd procent in orde zou zijn, zwegen we daarover maar hier en daar vermindert de aandacht.

Naast de persoonlijke zorg voor het eigen al of niet bruine lijf, kunnen we ook meer letten op latrines en urinoirs, wasplaatsen, vloeren van prefabs en kamers, maar vooral ook meer zorg besteden aan de bergen afval die we met z'n allen weten te produceren.

Wij blijven, zeker hier, een schoon volkje!

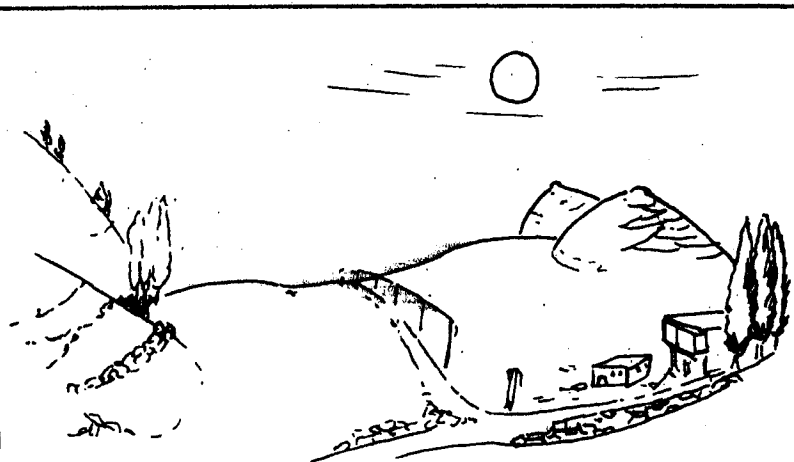
Slaapt u ook zo rustig ?

Voelt u zich ook altijd zo op uw gemak ?

Heeft u ook al een Libanon - tik ?

Als je hier alleen nog maar een Libanees heuvellandschap in ziet.....

Je hebt geen last van nachtmerries,
 Je hebt nooit ruzie met het kader,
 Je drinkt nooit teveel,
 Je rookt niet,
 Je leest geen sexboekjes,

.....
 DAN WORDT HET
 ECHT TIJD OM
 EENS TE GAAN
 PRATEN MET
 DE

MILITAIRE SOCIALE
 DIENST